

INSPREKEN BIJ DE GEMEENTERAAD VAN OSS, DONDERDAG 28 JANUARI 2021.

Mevrouw de voorzitter, raadsleden, wethouders,

Als laatste spreker van vandaag blijft er weinig over om aan u mede te delen.

Alle gezondheidsrisico's zijn al gepasseerd, de verloedering van het landschap en meer specifiek ons poldergebied, het verzet van aanwonenden is benoemd, de overtuiging bij velen zich niet gehoord te weten en niet in de laatste plaats de gevoelde onmacht om u, gekozen volksvertegenwoordigers van Oss, op andere gedachten te brengen.

Bij de val van het kabinet door de toeslagenaffaire heeft het kabinet zelf een aantal conclusies getrokken, waarvan misschien wel de belangrijkste was: luister naar de burger, praat mét de burger en niet over hem!! Daar moet ik aan denken als ik het treurige resultaat overzie van de inspanningen die burgers en actiegroepen vergeefs op u deden om u van de te grote risico's voor de aanwonenden te overtuigen. Hebt u wel écht geluisterd naar ons? Bent u écht bereid om de uitgesproken wens van de overgrote meerderheid van de inwoners te accepteren en te respecteren? Tot nu toe hebt u mij daarvan nog niet overtuigd, maar het is nog niet te laat!

Laat ik mijzelf kort aan u voorstellen: sinds 1967 was ik na mijn opleiding werkzaam in Oss tot mijn pensionering in 2010. Op 24 juni van dat jaar ontving ik uit handen van toenmalig wethouder Hoeksema dit Osje van Verdienste, waarin gegraveerd staat waarom ik dit na 43 jaar werken voor Oss en omgeving mocht ontvangen: "*sociaal – actief – betrokken*". De eerste 16 jaar was ik werkzaam voor werkende jongeren in vormingscentra in Oss, 15- en 16-jarigen die in het reguliere onderwijs niet vooruitkwamen en in een van de Osse fabrieken gingen werken maar dan wel een of twee dagen per week vormingsonderwijs kregen in de toenmalige Levensschool en de Koepel. En vanaf 1983 was ik werkzaam als directeur-bestuurder bij maatschappelijk werk, later Aanzet, thans Ons Welzijn.

Na verhuizing met ons gezin in 1984 van Oss naar Lithoijen bleef ik ook in het dorp betrokken op anderen, zowel in parochie als verenigingsleven.

En hoewel ik na al die jaren nog steeds voor Lithoijenaren import ben, voel ik mij in dit dorp bijzonder op mijn plaats en thuis.

Totdat de plannen van de plaatsing van windmolens steeds concreter werden en ook ik mij in de voor- en nadelen ervan ging verdiepen.

En ik kan niet anders dan concluderen dat het een treurigstemmende vertoning is geworden:

- Omdat het landschap verrommelt omdat iedere regio op eigen houtje plaatsing van windmolens regelt en de rijksoverheid achteroverleunt;
- Omdat aanwonende burgers niet nauwelijks écht gehoord zijn en corona wordt aangevoerd als reden voor deze zeer summiere inspraak;
- Omdat landschapsarchitect Berno Strootman, tot voor kort lid van het College van Rijksadviseurs, stelt dat ons landschap in de uitverkoop gaat en voor decennia wordt verpest;
- Omdat hoogleraar Marcel Boogers constateert dat al die regionale energiestrategieën een ambtenarenfeestjes zijn waarbij alleen de best georganiseerde belangen aan tafel zitten;

- Omdat we denken met windmolens het klimaat te redden maar tegelijk onze eigen gezondheid schaden;
- En omdat de komst van windmolens onze hechte dorpsgemeenschap verdeelt.

Laat ik duidelijk en eerlijk zijn: ik heb te weinig verstand van alle voor- en nadelen van windmolens en zonneparken in ons prachtig polderlandschap waar een aantal agrariërs zich rijk rekenen met de plaatsing van 13 mastodonten. Maar ik ben het van harte eens met de eerdergenoemde Berno Strootman dat de Rijksoverheid de regie weer moet terugnemen om het klimaatakkoord vorm en inhoud te geven.

Daarom: stop met deze onzalige plannen in de 30 aparte regio's en kwalificeer deze plannen zoals bij het demissionaire kabinet als "controversieel onderwerp". Op 17 maart mogen we gaan stemmen en komt er een nieuw kabinet. Geef dat de kans om nieuwe lijnen uit te stippelen om de opgaven van de klimaatdoelen concreet inhoud te gaan geven, in samenspel met u en andere gemeenten en provincies, maar wél met één centrale regie vanuit het Rijk.

Daarom tot slot mijn oproep aan u, leden van de gemeenteraad: durf moed te tonen en geef de opdracht terug aan provincie en rijk. Durf te erkennen dat meewerken aan deze plannen meer schade oplevert, waarvan maar een paar mensen baat bij zullen hebben.

Toon krachtig bestuur door stelling te nemen tegen deze versnipperde aanpak van een landelijk, ja zelfs wereldwijd probleem. Geef deze opdracht terug en verzoek om een samenhangend beleid waarin ook de gemeenten een rol van betekenis kunnen spelen maar stop nu de verkwanseling van natuur, flora en fauna, maar vooral: stop met het op termijn ondermijnen van de gezondheid van uw mede-inwoners. Dan laat u zien écht te willen luisteren naar uw inwoners die hier direct bij betrokken zijn. Met het teruggeven van deze bestuurlijke opdracht leidt u geen gezichtsverlies, integendeel. Met deze moedige stap wint u het vertrouwen terug van burgers in de lokale politiek!

Op deze wijze laat u zien "sociaal, actief en betrokken" te zijn en verdient ook u een Osje van verdienste!

Oss, 28 januari 2021,
Paul M.H. Janssen
Margrietstraat 2
5396 PM Lithoijen